

Návyk na toulání

Karel Zich

On vždycky rád měl svý toulání
v knížkách i po hvězdách
toulal se rád
znovu a bezpočtukrát
pro to, co toulkou jen zavání
všechno rád odevzdal
lásku i čas
jen aby nic nepropás
je zasutej
spí v nás
je obutej
na chvíli jen zhas.

Návyk na toulání
to je dar a chvění
pak jdeš lepit díry svejch lodí
holení dáš stát
teď svítíš jak novej
a lítáš
zas cítíš i v slovech
jak svítaj
když s toulkou, svou holkou
se vítáš sám.

On v sobě zůstal dál tulákem
i když ho léčili
z ústavních bran
vyšel zas jen narkoman
on v sobě je sluncem za mrakem
co zašlo na chvíli
předstírá klid
aby moh v pravej čas jít
teď zasutej
spí tam
je obutej
já ho taky znám.

Návyk na toulání
to je dar a chvění
pak jdeš lepit díry svejch lodí
holení dáš spát
teď svítíš jak novej
a lítáš
zas cítíš i v slovech
jak svítaj
když s toulkou, svou holkou
se vítáš sám.